

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 21.

Trettende Session.

9de Møde.

Livsdagen den 15de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Siden Spørgsmaalet er blevet behandlet baade fra Retspunktets Side og fra Nyttens, Hensigtsmæssighedens Side, skal jeg, hvad der ellers ikke havde været min Hensigt i dette Dieblik, gaae ind paa begge Dele. Hvad da Retsspørgsmaalet angaaer og den Brug, der er gjort deraf, saa er det min fulde Overbeviisning, at det er saa farligt, for ikke at sige uhenigtsmæssigt, saa uheldigt saa vel for Kongeriget som i det Hele for Friheden, og for det hele danske Monarki, at jeg, hvis denne Bestemmelse bliver opretholdt, ved tredie Behandling af Finantsloven vil stille det Forslag, at nægte den. Jeg vil følge Finantsloven i dens fulde Udvikling, og naar saa det afgjørende Dieblik kommer, skal det være mig kjær, om jeg her i denne Forsamling kan faae et Fleertal for dette Forslag. Jeg veed, hvilke Følger det kan bringe, men jeg skal i enhver Henseende høre dem, saa fordærbeligt anseer jeg det hele Foretagende. — Jeg skal, da den ærede Minister, saa at sige, har manet Personerne frem og sagt: kan Noget stilles frem for dette Thing som Finantsminister, saaledes som det nu er skeet, der er det kjærkommere i denne Post, end den nuværende, udtale, at som Finantsminister er han undergaaet en Daab, der gjør ham ukjær for mig som Finantsminister. Den Daab, en Finantsminister faaer ligeoverfor Rigsraadet og Monarchiets Forsatning i nærværende Die-

blik, er grunduheldig; den er uheldig for ham selv, som for os, og den Mand, der har gaaet i denne Skole, ønsker jeg ikke til Kongerigets Finantsminister. Jeg har flere Gange i mit Liv sagt og skal til enhver Tid sige det, at jeg ikke ved mange Leiligheder har seet nogen Mand, der var kjærere for mig end ham, men naar jeg betragter de forskjellige constitutionelle Forhold, der ere paa de to Steder og under de to Forsatninger, hvorunder han har tjent i saa lang Tid, og maastee tjent godt, fordi han under den anden Forsatning ikke har kunnet befølge Loven, hvorimod han her kan og bør befølge den strengt — naar jeg seer hen dertil, da kan jeg ikke Andet end udtale, at jeg vilde finde det sørgeligt, om han vilde vedblive at fungere som Finantsminister for Kongeriget. Jeg skal heelt og holdent udtale, at saaledes, som vort Monarchies Forsatning har været, have maastee de Ministre gjort os størst Tjeneste, der have handlet med meest Uafhængighed af Loven, ja selv afveget fra den, fordi Forholdene have været saaledes, at de vare nødte dertil; ja, jeg skal gaae meget videre og sige, at hvad det finantsielle Spørgsmaal angaaer, saa vilde jeg aldrig have sat mit Navn med under det Andragende, der gik ind til Ministeriet ifjor, om jeg ikke var villig til her i denne Forsamling at bære de finantsielle Byrder deraf; de blibe forlangte af os og vi be vilge dem; men naar vi derimod paa en indirecte Maade, under forskjellige Omstændigheder, hvorpaa vi ingen Indskyldelse have, blive paatvungne disse Byrder, saa siger jeg, det er urigtigt, det er Noget, der vækker Mistillid, ikke her i Landet, thi vi for-